

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Junius' 6-dikán, 1826.

Görög Ország.

Nápoli-di-Romániában megszüntették az eddig fennállott Polgári Országglás módját, 's Katona-Országglást állítottak-fel, a' melynek Kolokotrónit nevezték fejévé.

Az ólta, hogy Messolongi elesett 's azon tengerről mind a' Görög mind a' Török hadi hajók a' szélesebb tengerre kiszéledtek, még jobban üzik a' Görög prédálók a' ragadozás' mesterségét, mind addig. Lanza nevű Austriai Kereskedő-kapitányt éppen Zante mellett lepett-meg egy Görög Brigg, 's letartóztatván, minden hajós készületeitől és jó nagy summa pénzétől megfosztotta.

Az Anglus Fregát Naja d' Kapitánya Spenczer olly rendelést vett az ezen tengereken lévő Anglus vezértől Commadore Hamiltontól, hogy haladék nélkül hagyja oda a' Korfui kikötőhelyet, mint hogy a' Görög prédálók öt Jóniai kereskedő hajókat meglepven elfogták, melly szerint ezen Piráták ellen vadászatra menni nagyon szükséges.

A' Triesti Observátor e'képpen ír Május' 27-dikén: — „

„La-Bellona, egy első nagyságú Austriai Fregát, ide Triestbe, Smyrnából 19 napok alatt, Máj. 25-dikén érkezvén meg, arra Generális Marquis Paulucci, 's a' maga Admirálisti Zászlóját felszúrván, ezen Czerimoniára nézve 17 ágyú-lövésék tétettek, 's a' Szálve-adásokra illy

kiáltozás harsogtatta a' levegőt: Eljen a' Császár és Király!

„Generális Paulucci Triestből egyenesen el fog evezni Smyrna felé, 's az Austriai Cs. K. alattvalóknak a' Levantei és a' Syriai 's egyéb partok mellett folytatni szokott kereskedéseik' oltalmazását, mint az e'végre oda rendeltetve lévő minden Austriai hajóknak fő Vezére, személyesen által fogja venni. A' melly bölts rendelése a' mi Felséges Monarkhánknak azzal a' legörvendetesebb reménsséggel töltötte-el minden tengeri kereskedőinket, hogy azok a' ragadozások és prédálások, mellyek eddig a' Levantén minden kereskedőinknek és békességesen evező tengeri utazójinknak nagy hátramaradásával 's megkárosíttatásával 's a' személyes bátorságnak megsértetésével elkövettettek, végezetre már egyszer meg fognak szünetődni.“

Ugyan a' Triesti Observátorben, Máj. 28-dikáról: — „

„Egy kereskedő hajónak Kapitánya, a' ki Cyprus szigetéről 65, 's Nápoliból, 21 napok alatt érkezett ide Triestbe, beszéli, hogy ötöt Cyprusból lett elindulása után kevés napokkal valamifegyveres Görög hajó letartóztatta, 's a' Bizatói kikötőhelybe vezette, hol a' Görögök az ő hajójának egész terhét a' partra kihordatták, és azt tsak a' Kranidyben lévő Austriai Conzularis Ágensnek közbenjárására rakták-fel ismét a' hajóra, hogy az ő felvigyázások alatt Nápoliba evezzen 's ott a' Görög Országglószék ítélje-meg, hogy

olyan hajó-e ez, és olly portékát viszen-e, hogy igasságos ragadománynak tartathassék? Nápoliban olly ítéletet mondott az Országlószék, hogy a' hajó a' rajta-lévő terhével együtt, mint hogy nem viszen semmi tilalmas hadi készületeket, szabadon elevezhet Triest felé, hanem a' rajta találtatott 5000 Piasterekből álló készpénzt letartóztatta a' Görög Országlószék, mint mondta, azért, hogy ezen summának le kell tétettetni az Országlószék' kassájába azon kárnak visszatérítettéséül, melyet az Austriai hajók az Aspazsiának 's még egy más, nem neveztetik-meg mitsoda Görög hajónak tettek.

„Ezen Kapitány beszéli, hogy az ő Nápoliban jártakor, néhány Austriai kereskedő hajók heverték ott, mellyeket a' Görögök már részint konfiskáltak vala, részint bizonyos portékáktól fosztottak-meg, részint pedig olyanok is, kik még akkor várták, hogy mitsoda ítélet-tétel fog rájuk nézve kimondattatni.

„Egy Alexándriából evező hajórol 500 bál gyapottot (pamukot) vettek-el, több másokat pedig egész terhektől megfosztottak ezen Piráták; 's a' Kapitányokkal és Mátrózzokkal gorombán bántak. Ugyan a' feljebb említett Kapitány hozta azon tudósítást is, hogy az Austriai Bobara nevű Polacre a' Kapitány Monkovich vezérlése alatt négy más Austriai hajókkal Milóbol Smyrna felé egy Frantzia Briggnek oltalma alatt evezne.

„Ezen rút prédálók attól tartván, hogy ha Nápoliba viszik ragadományaikat, ott azt az Országlószék talám nem mind fogja az ő számokra, mint igazságos ragadományt elfoglalni, vagy nem engedi-meg, hogy a' hajók terheit egészen elragadozzák: erre nézve már most más kikötőhelyekbe kezdik hurtzólni az elfogdosott hajókat, a'hol büntetetlenül és minden formálitás nélkül elkövethetik rajtok a' legrútább erőszakoskodásokat.

„Egy más kereskedő hajós Kapitány, a' ki 58 napok alatt érkezett Tarsusból Triestbe, beszéli, hogy Candia szigete mellett egy Görög prédálóval szembe találkozott, 's Stampalia szigetéhez hurczoltatván ott terhének nagyobb részétől megfosztatott, 's végre ő is Nápoliba vezettetett, de a' hol semmi sikere nem volt az Országlószékhez beadott kérelmeinek, 's végezetre is tsak annak köszönte, vagyonának 's hajójának megtarthatását, hogy Anglus Commodore Hamilton, szerentséjére éppen ott lévén, e' tsinálta-ki, hogy 10 bál pamukon és néhány bál bőrön kívül minden egyéb vagyona vissza adattatott.

Valami más Triesti levelekben illy környüállásait olvassuk a' Messolongiben eléfordult végső veszedelmeknek: — Midőn a' Görögök Messolongiben a' Miauli hajós sergit a' vártól nem meszsze le 's fel-evezve, de a' várral való közösülésre Wassiladinak 's Anatolikonak elveszése miatt semmi útat nem találni szemlélték volna, ekkor egyszerre minden további megtartáshoz való reménségeket elvesztették, 's tsak azon kéntelenítették forgatni elméjüket, hogy vagy kapituláljanak, vagy a' Reschid táborát által törjék 's így tsináljanak magoknak útat az eltávozásra. A' Capituláláshoz azért nem volt bizodalma, hogy attól tartottak, hogy annak minden esetben Egyiptomba való vándorlás és rabszolgaság lenne következése. Így hát kéntelenek voltak a' másodikat, a' keresztülvágást választani. A' jó erőben lévő aszszonyemberek is férjfi ruhát vévén-fel, a' férjfiak' sorában állottak, 's e'-szerént valami 3—4 ezer emberre emelték a' kiütők' erejét. Plánumjok a' volt, hogy vagy eleséggel térnek vissza a' várba, vagy keresztül törik a' Török tábort. Három tsapatokban ütöttek-ki. Tudván, hogy Karaiskaki és Goura Gene-

rálisok az ellenséges ármáda háta megett lévő erdők között állanak, őket tudósítani akarták, de a' posta' dolgában nem voltak szerentsések. De egyéb környülállások is azt mutatják, hogy akár honnét vette is Ibrahim Basa a' Görögök' céljáról való tudósítást, elég a' dologhoz, hogy tudni kellett néki a'-felől valamit, külömben mi módon várhatta volna éjjelnek idején egész készülettel a' kiütő serget.

„Első része a' kiütőknek 1200 emberekből állott; e' keresztül vágta magát a' Törökökön 's szerentsésen eljutott a' hegyek közzé. Hanem a' második és harmadik tsapatok nagyobb részint özsze vagdaltattak. A' várban a' 76 esztendő's Noto Bozaris és Jó'sef Püspök maradtak vala hátra mind együtt 500 bátor emberekkel, a' végre, hogy az utolsó esetben úgy tselekedjenek, mint a' szükség kívánni fogja. A' Törökök elvégezvén a' dolgot a' kiütött Görögségnek 2-dik és 3-dik tsapatjával, ekkor a' vár felé közelítettek, 's a' Bozarissal hátra maradott emberekkel özsze tsaptak; elébb ágyuzni kezdtek, de nem soká eszekbe vévén, hogy a' várban kevés az ember, oda berontani iparkodtak. Bozaris magát ekkor a' maga hős társaival egyetemben egy fél hóld formájú sántzba vontá-bé, melly nem tsak maga volt elminázva, hanem még más 12 minákkal vólt özsze tsatoltatva, mellyek 12 főbb utzák alatt találtattak. A' Törökök azonközben mind nagyobbnagyobb számmal nyomúltak-be, mind addig, midőn Bozaris a' várat felvettetni szükségesnek látván, a' gyújtó kanótzot lebotsátotta, 's Messolongi vára, két külső bástyákon kívül, mellyek alatt a' minák nem lobbantak-fel, egyszeriben egy nagy kő-omladékká lett. Az Artai, Prevesai, Pátrási 's más levelek is erőssítik, hogy nagyon sok Törökség veszett-el; némellyek 5000-re teszik azoknak számát, kik a' várba benyomakodtak vala. Beszéllik, hogy Ibrahim na-

gyon kedvetlen volt Patrásba lett visszatérése után, 's mint mondják akkor érintén senkinek nem engedte megnézni a' felvettetett várnak omlásait. — Azt ts mondják, hogy Bozaris a' kiütéshez már hozzá készült Görög örző sereghez beszédet intézvén, e'-képpen szollott: „Én vagyok az oka, Messolongi utolsó veszedelmének, mint hogy mások a' Capitulátziót a' Törököktől tsak az ő jóvallása miatt nem fogadták-el még az Anglusok kezeskedése, garantiája alatt is; melyre nézve ő most is az első akar lenni, a' ki magát a' halálnak feláldozza; az az, ő akarja, akkor, minekutánna az örző sereg a' várból eltávozván abba a' Törökök berontanak, a' minákat-fellobbantani. Utóbb következett a' Püspök áldása, mellyet ő a' Bozaris-sal együtt a' bennmaradásra magokat elszánt 500 emberekre adott.

Orosz Birodalom.

Annak híre, hogy az Ottomannus Udvar az Orosz Császár által elibe terjesztett Ultimátumnak minden pontjaira reá állott, Május' 22-dikén Petersburgba megérkezvén, Miklós Császár ő Felsege által nagy megelegedéssel fogadtatott.

Az Ersébeth Császárné ő Felsege' meghalálozását illető első tudósításon, mellyet közelébbi M. Kurírunkban közlöttünk vala, azt az igazítást kellett későbbi levelek szerént tenni, hogy a' Császárné nem Kalugában, hanem Kaluga felé való útjában Beleff nevű városkában Tula tartományban halt-meg. Az idősb Özvegy Császárné, ki éppen ekkor már hasonlóképpen útbán volt Petersburgból Kaluga felé, vévén Felseges Menye' egességének újabb megváltozásáról a' hírt, lehetőképpen siettette útját, hanem leírhatatlan szomorúságára tsakugyan halva találta Kedves Menyét Bileffben.

Az Udvaroktól Moskauba a' koronázásra rendeltetett fényes Követségek már vagy nagyobb részint megérkeztek vala Petersburgba vagy minden órán megérkezendők valának: a' koronázásnak azonközben tsakugyan el kelle Augustusra halasztódni.

Nagy Britania.

Hogy az Anglusok rájok nézve nagyon jó feltételek alatt megbékélltek a' Birmanokkal, hogy pénzt is tengeri tartományokat is kaptak békesség' fejibe, e' már mind tsupa valóság. Már a' Londoni Udvari Ujság is kihirdette tisztiképpen. Ezen nyereségeken kívül még a' következő környülállások is nevezetesek a' békességi feltételek között az Anglusokra nézve: Az általengedett tartományokon kívül az Assami, Caschari Yeahungi, és Muniuhri Radscha-Udvaroknál, hol ennekutánna az Anglusok nevezik-ki a' Radschakat (Fejedelmeket) Anglus Residensek fognak tartózkodni, mindenik 50 emberekből álló kíséző tsoportal; ezen-túl az Anglus hajók minden Birman kikötőhelyekbe béevezhetnek, s' Portékájikat mindenütt kiszállithatják adófizetés nélkül; az Anglus hajók nem köteleztetnek a' Birman kikötőhelyekben evezők és ágyuk nélkül állani; a' hadakozásnak végződéséig nyilatkoztatott vélekedésiért és tselekedetiért üldözni senkit se szabad. A' Siami Országlószék is be legyen ezen kötésbe foglaltatva.

Az alsó házban e' napokban illy beszéllgetések folytak a' Görögök' ügyérül. Sir Iglis Essex tartománya' egyik Közönségének nevében kérelmet adott-be ezen ház' elibe, azért: hogy kérjék a' Királyt, hogy tegyen valami közbenjárasi lépést a' Görög nemzet' ügyében. — Smith így szollott: Ohajtanám, hogy egész Angliá-

ban illy gondólkodást nyilatkoztatna a' nemzet, annak Európa előtt való kinyilatkoztatására, hogy az Anglus nemzet egy keresztyén népet tsakugyan semmi esetben nem akar elveszni engedni, s' annak mostani rettenetes tusakodását lágy melegséggel nem szemlélheti. Hanem Smith úrnak ezen ohajtása tsakugyan nem terjed annyira, hogy Anglia magát ezen közbenjáróskodás miatt háboruba keverje. — Wilson Robert: „Valósággal ideje van, hogy Anglia magát ezen tusakodásba belé elegyítse, s' egy keresztyén népet hóhér-lóji' kezeikből kiragadjon. Meg kell gondólnunk, hogy azon szenvedések, mellyeket a' Görögök most kiállani kéntelenittettek, azon buzdittatások által hozattattak el, mellyeket ők más keresztyén nemzektől kaptak. Hideg vérrel elnézhetnők-e az ő kiirtattatásokat? pedig ez, bizonynyal meg fog esni, mint hogy ők inkább meghalnak, mint sem a' Török szolgálatra vissza térjenek. Anglia megfenyítette Algiriát azért, hogy nem szünt-meg a' rabszolga-vásárt folytatni. Elnézhetné-e tehát, hogy millió keresztyének nagyobb inségben éljenek, mint a' rabszolgaság? Nállunk most sok olly emberek találatnak, kik szemekkel látták, miként árultassanak Alexandriában a' piatzon az Ibrahim Basához fogságra esett keresztyének. Hogyan engedhetnék-meg mi egy új Hatalmasságot Frantzia tiszték' segedelmével Európába benyomakodni, melynek a' rabszolgaság' vissza állítása és a' keresztyén Religiónak elnyomása a' célja? — Hobhouse: „En kötelességemnek tartanám Országlószékünk' figyelmét ezen tárgyra fordítani, ha nem tudnám, hogy ő maga is Görög országra nézve némelly eszköznek elővételen iparkodjék, és hogy ha ezen tárgy eránt most itt a' Parlamentomban holmi kérdéseket terjesztenék elejébe, ezek ötöt (az Országlószéket) tsak arra a' bizontalankodásra juttatnák, hogy ne

tudja, mit feleljen. Én tellyes bizodalmat helyhez tetek Országlószékünk iparkodásaiba; 's engem' az a' reménség táplál, hogy Messolonginak elesése, még nagyobbítja a' Görögök' eltökéllettségét, és ha ők Nápolit is olly vitéz módon fogják védelmezni, mint Messolongit védelmezték, nints miért féljenek ellenségeiktől." — Ezen beszélgetéseknek tsak az a' vége lett, hogy az Inglis úr által beadatott kérelem az a s z t a l r a leté tetett.

Német Szövetség.

A' következő néhány sorok is a' Német Országi Klúbozásokat illető Aktához tartoznak, melyről közelébbi Ujságunkban irtunk:

„Azon sok féle Potentiáknak a' legfelsőtől a' legalsóig való illy mesterséges következése előre kimutatta, hogy ha a' Vizsgálódó Bízto sság a' maga munkáját legelébb is a' 1-ma Potentia ellen kezdené, ez ellen, annak mesterséges eltít kóltsága miatt, nem sokra fogna menni; ezért intézte munkálódásait legelébb is az alsóbb Potentiák ellen. Így vezérlették legelébb az Olvasó 's egyéb e'-féle gyülekezetek után teté tetett nyomozások a' Bízto sságot a' Bursch-ság' minémúségének kitanulására és így feljebb, olly módon, hogy már most a' legfőbb Potentia van visgálat alatt, holott a' 2-dik Potentiának az Ifjak' Klubjának bünösebb tagjaira, az ítélet, mint utóbszor megírtuk, már ki van mondattatva. Így vitte a' vizsgá lódókat egyik grádus feljebb a' másokra; külömben bajosan juthattak volna oda, hogy valaha a' három felsőbb Potentiákat megesmerhessék. Nem soká kifog az Emberek'-Szövetsége ellen is mondattatni és hirdettetni az ítélet.

A m é r i k a.

A' Brasiliai és Buenos Ayresi hadi hajók közt Febr. 9-dikén a' Buenos-Ayresi kikö-

tőhely' szája előtt verekedés történt, melyben mint a' Respublika' tengeri vezére Commodore Brown is megvallani látszik, a' Császáriak voltak a' győzedelmesek. A' vége legalább olyan volt a' verekedésnek, hogy a' Brasiliai hajók önként magok távoztak-el a' Buenos-Ayresi kikötőhellyel elől, de azonban a' Buenos-Ayresiek' se mutatnak semmi kedvet ellenségeiknek kergetésére: hova járul, hogy a' Buenos-Ayresi tengeri vezér azon tudósításában, mellyet ezen verekedésről kiadott, tsak azon egy hajónak embereit ditséri, a' mellyen maga ült, a' többekről pedig nagyon békételenkedve beszél, holott, mint maga erőssíti, ha mindnyájok úgy viselték volna magukat, mint az ő hajója, úgy ő tellyesen meggyőzte volna a' Brasiliaiakat. Itt következik röviden a' Commodore Brown' úr tudósítása: — „

Buenos-Ayres Febr. 10-kén 1826-ban: „Mélly szomorkodással közlöm, úgy mond, a' mi tegnap történt tengeri öszszetsapásunknak környülállásait. Reggeli öt órakor eveztem-ki a' kikötőhelyet bezárva tartó ellenséges hajók ellen. Colonia-de-Sacramentónál találkoztam vélek szembe; de se a' Balcarce se a' Salupok meg nem érkeztek hozzám; vártam őket, de az idő nem olyan volt, hogy sokáig váraközhattam volna, tehát egyedül tsak a' magam hajójával támódtam-meg az ellenséget. A' mi 25-dik Május nevű Korvetténk 8 ellenséges Korvettékkal kénytelenítetett egyedül verekedni egy egész óráig. A' Congresso-Nacionál, a' Respublika, az Argentina, a' Belgráno, és a' Sarandi, mindnyájok jónak találták a' tsatázó línéán kívül maradni, 's midőn láttam volna, hogy tsak én egyedül áldozom-fel hajóm' embereit, biz' én is jónak találtam félbe hagyni a' verekedést. Az ellenség is jónak találta vissza vonni magát. Én estvéli 6 órakor ismét Buenos-Ayres előtt állottam. Egész vesztésünk 4 sebese kből és holmi

megszakadozott kötelekből áll. Tsak azt sajnálom mindenek felett, hogy néhány el-
lenséges hajókat el nem foghattam, mely-
ben tsak az akadályoztatott-meg, hogy min-
den vezérlésem alatt volt hajóktól elha-
gyattatva lenni láttam magam', tsak attól
nera, mellyen magam ültem.

B é c s.

Egyik nem régi Ujságunkban kihir-
dettük a' Lisbonai Udvari Ujság szerint
azon leveleket, mellyek közzül egyikben a'
Portogalliai Királyi Régens Princzaszszony
Isabella Mária a' Bétsben tartózkodó
Portugallus Királyi Princzet D. Miguel t
a' Királynak és Császárnak VI-dik János-
nak halála felől tudósította, másokban pe-
dig ezen Királyi Princz a' maga Testvére-
nek Isabella K. Princzaszszonynak vá-
loszlott. A' Londoni Kurír is kiadot mos-
tanság két más leveleket, mellyek közzül
egyét a' Portugallus K. Princz D. Miguel
ugyan akkor (Apr. 2-dikán) Austriai Csá-
szár és Király Ő Felségéhez, a' másikat
pedig Austriai Császár és Király Ő Felsége,
mint Váloszt, Apr. 4-én K. Princz Don Miguel-
nek adott. Most ezek is itt következnek:

1. — Az Ő K. Herczagsége Infáns D. Mi-
guel levele Ő Austriai Cs. K. Felségé-
hez: — „

„Béts Apr. 2-dikán 1826. Sire! Az
Isteni Gondviselés azon imádságokat, mel-
lyeket egész Austria megfélemlert szívvel
Felségednek betses élete' megtartatásáért
az egekre botsátott, kegyelmesen meghal-
gatta.

„Én is össze tsatoltam vala Sire,
imádságaimat és esdekléseimet a' Cs. K.
Felséged' minden alattvalójinak imádságaik-
kal és esdekléseikkel a' Felséged' egészé-
gének nem soká lejendő helyreállitásáért,
's részt vettem azon közönséges örvende-
zésben is, melly magát, mihellyest a' Cs.

K. Felséged örvendetes meggyógyulásának
bizonyos volta megtudatott, illy megillető
módon kinyilatkoztatta.

„Ezen örvendezés, a' mi engem' illet,
fájdalom! mélységes megszomorítás által
szakasztaték félbe, melybe én helyhezte-
tődtem azon kipótolhatatlan kárvallás ál-
tal, melly felől Cs. K. Felséged is kétség
kívül tudósittatva van.

„A' Mindenható, midőn töllem azt az
Atyát, kit én mindenkor szerettem és tisztel-
tem, elvette, kegyelmesen olly rendelést
tett, hogy Cs. K. Felségedben második
Atyámat találjam-fel.

„Illy titulus alatt bátorodom én már
most az ide mellékelt levelet Cs. Felséged'
elibe terjeszteni, a' mellyet Testvéremhez
Donna Isabella Mária K. Princzaszszony-
hoz küldeni kötelelességemnek tartom.

„Mérészlem reménleni, hogy Cs. Fel-
séged ezen lépést helybehagyni méltoztat-
ni fog, melynek ezen két Céljai vagynak,
tudniillik, hogy az én valóságos gondol-
kodásom világ' elibe terjesztődjék, és hogy
a' békételenkedőknek mesterkedéseik sem-
mivé tétetődjenek, kik az én nevemmel a'
végre vissza élni bátorzkodnának, hogy a'
közönséges vélekedést tévedésre vigyék,
's Portugalliának nyugalmát megzavarják.

„Engem' legnagyobb bizakodás táplál,
hogy Isten' segedelmével magamnak sem-
mi olly lépést szememre nem vethetek,
melly a' Cs. Felséged akaratjának, melybe
én, gyermeki tellyes bizodalmat helyhez-
tetek, ellenére lehetne.

„Ez az igen kitsiny az, a' mit én ar-
ra tehetek, hogy eme' jó akaratot némelly
tekintetben vissza fordítsam, mellyet Cs.
Felséged hozzám mutatott 's a' melynek
folytatását én tovább is kérem.

„Szerentsém van a' legbelsőbb hálá-
datossági érzéssel lenni etc. etc. —

„D. Miguel.

2. — Az Austriai Császár Ő Felsége levele Ő K. Herczégységéhez D. Miguel-hez: — „

„Béts, Apr. 4-dikén 1826-ban. Uram Rokonom! Megillettetvén azon hajlandóság' bizonyágai által, mellyet K. Herczégységed az én betegségem alatt kimutatott, 's azon részvétel által, mellyet egészségemnek helyreállítására nézve nyilatkoztatott, sietek ezekért való személylyes köszönetemet tenni 's egyszersmind azt a' legegynesebb részvételt is kifejezni, mellyet azon fájdalmas kárvallás miatt, a' melly K. Herczégységedet érte, érzek. Jól tudom, hogy semmi nem alkalmas arra, hogy egy jó Atyának elvesztését elegendőképpen kipótolhatná; hanem, ha az én hajlandóságom 's az én egyenes barátságom, mellyekhez K. Herczégységed a' maga itt léte alatt illy sok személylyes jus-tarthatást szerzett, K. Herczégységednek valamelly vigasztalást nyújthatnak, legyen bizonyos a'-felől K. H.ged, hogy én minden alkalmatosságot örömmel használni fogok, hogy K. H.ged eránt annak új bizonyágait mutassam.

„Királyi Herczégységed azt mondja, hogy mint második Atyját úgy tart engem'; K. Herczégységed arra kér engem', hogy ennekutánna is éltessem tanátsommal; 's azon bizodalomnak, mellyet bennem helyheztet, meg mutatásául közli azon levelet véllem, mellyet a' Testvééréhez Donna Isabella Máriához mint azon levélre való Váloszt küldeni szándékszik, melyben a' K. Princzaszszony Kir. Herczégységedhez, Felséges Atyjának haláláról jelentést tett.

„Megillettetvén ezen K. Herczégységed' részéről tétetett lépés 's azon személylyes gondolkodás által, mellyet K. H.ged ezen magára nézve illy szomorú állapotban erántam nyilatkoztat, úgy ítélek, hogy a' bizodalomnak azon betsét, mellyet ezen tselekedetbe helyheztetek, jobban ki nem mutathatom, mint az által, hogy bizonyosá teszem K. Herczégységedet, hogy ben-

nem mindenkor olly barátját fogja találni, ki hajlandó arra, hogy K. Herczégységednek, tanátslásával és tapasztalásával segítségére légyen. Első, a' mire azon jusomat, mellyet K. Herczégységed nékem szívességgel ajánlott, használni akarom, abba' fog állani, hogy azon lépésnek, mellyet K. Herczégységed a' maga Testvére Donna Isabella Mária K. Herczegaszszony eránt tenni szándékszik, tökéletes helybehagyását K. Herczégységed előtt kinyilatkoztatom. Én ezt a' K. H.séged' felséges gondolkodásához valósággal méltónak tartom; ezen lépés tökéletesen Correct, alapban, 's a' K. H.ged Felséges Atyja' utolsó kívánásainak megfelelő. Öröömre szolgál, hogy K. H.gedet e'-felől bizonyossá tehetem, 's ahoz barátságom és nagy tiszteletem felől való bizonyításomat is oda foglalhatom, a' mellyel vagyok Uram Rokonom

„K. Herczégységednek jó Rokona.
F e r e n c z.“

Mária Ludovika Pármai Herczég-né Cs. Fő Herczegaszszony, Ő Felsége, Május 30-dik napján, kívánt jó állapotban Bétsbe megérkezett, és a' Cs. K. Udvari Burgba szállott-bé.

A' Morva Országban Neustadtban helyheztetett Cs. K. privilégizált, gyapjú-finum posztó- és Kasimir-Fabrika' 's a' Krem-sirben lévő 289 számú nagy háznak Lot-tériai sorsvonás által lett kijátzodtatások, Május 31-dikén és Jun. 1-sőjén véghez men-vén, következő számok lettek a' nagyobb nyertesek:

5,085 nyerte a' Fábrikát vagy a' 200,000 Bétsi B. forintokat

40,361 nyerte a' Házat vagy a' 20,000 B. B. forintokat

Továbbá nyertek:

46,312	—	10,000	B. B. forintokat.
26,977	—	5,000	— —
60,803	—	1,000	— —
73,983	—	1,000	— —
37,327	—	1,000	Bétsibetsű fr.kat
70,868	—	1,00	Aranyokat.

Az Austriai Privileg. Nemz. Bankó-Igazgatás hírül adatta, hogy az 1826-dik esztendő első Semestrisére 32 Bankó Betsű forintokból áll egy-egy Aktziótól a Dividendum, mellyet, a' tudva lévő módokon és helyen Jul. 1-ső napjától fogva kezekhez vehetnek a' részesekek.

A' (Ménusi) Frankfurti levelek ezeket jelentik Máj. 25-dik napján: — „

Károly Cs. K. Fő Herczeg és Hitvese Henrika Ő Cs. Fő Herczegasszony-sága e' hónap' 29-dikén Biberichből (a' Nassauban Wisbadeni Uradalomban lévő Kastélyból) elútozván, útjokat Helvétzia felé veszik, hova a' Nassaui Herczeg is elkíséri. Azon nap' éjtzaka Heidelbergában hálának; 30-dikban Carlsruhén által Bádén be mennek 's ott egy napot töltvén, onnét Straszburgon és Bäselen által utóztván Helvétziának egy részét meglátogatják, 's mind ezek után Tyrolison által elébb Salzburgba 's onnét Bétsbe vissza jönek. Hanem Helvétziában elválnak a' Nassaui Herczegtől, ki azután Olasz Országba veszi útját.

Magyar Ország.

Máj. 29-dikén mind két Táblák a' 104-dik Országos Gyűlési Ülést tartván, a'

Rendeknél az előbbeni kerületi ülésekben kidolgoztatott Izenet a' Banatusi Vármegyéknek az ő adózási régibb hátra maradásokra nézve vétetett ismét elé, 's némely észrevételek 's igazítások után az Első Táblához által küldetett. Az után a' felállítatandó Nemzeti Akadémiára tétetett Fundatiókat illető Adományi Levelek olvastattak-fel, ugy mint: Gróf Sechényi Ferencz részéről 60,000 — Mélt. Vay Ábrahám Úr' részéről 8000 Forintokról — Gróf Andrássy György' részéről 10,000 — Gróf Károly György részéről 40,000 forintokról; M. Neszpáli Just Gábor Úr' részéről 1000 forintokban, mind Conventziós pénzben, mellyeknek felolvastatása 's kihirdetése után mind ezekről az Első Táblánál is jelentés tétetett — ezen Táblától pedig a' hozzá küldetett két előbbeni Izenetekre való Megjegyzések küldettettek vissza a' Rendek' táblájához, melly Izenetek között az egyik, a' Felséges Király által Apr. 9-dikén adott Fels. Resolútiót illette, másik pedig az, melly ma küldetett által a' Rendek Táblájától oda.

Máj. 30-dikán, 31-dikén és Jun. 1-sőjén ismét Kerületi Ülések' tartásához fogtak a' Rendek, mellyekben az Első Tábla által tétetett megjegyzések vétettek fontolás alá, 's a' közelebbi Országos Gyűlésre, az azok eránt való költsönös megjegyzések készittődtek, 's ezen Kerületi Ülések között az utóbbinak elvégeztetése után délbén, mind két Táblák össze gyülekeztek köz Ülés tartásra, melly a' 105-dik vala, melyben a' mult hónap' 29-dikén az 1802-dik béli Országgyűlésről a' Szentséges Felséghez intéztetett Felírásra, tudniillik a' Palatinális Porták' rendbeszedettetését tárgyazó új Conscriptzióra nézve, adatott Fels. Resolútió olvastatott-fel 's adatott nyomtattatásra.